

Εμείς πιστεύουμε ότι όσον αφορά τη πολιτική οργάνωση της κοινωνίας, πρέπει να καταργήσουμε και την ατομική ιδιοκτησία και αυτή τη κατάσταση όπου ένας διοικεί και άλλοι υπακούν. Τα συμβούλια και οι ομοσπονδίες εργατών, στις γειτονιές, οι κομμούνες ή συμβούλια αγροτών είναι μερικοί τρόποι με τους οποίους οι εργάτες έχουν οργανωθεί για να προστατέψουν τις επαναστατικές διεργασίες ενάντια στην εσωτερική αντεπανάσταση ή την εξωτερική επίθεση, και να διαχειριστούν ολόκληρη τη κοινωνική ζωή. Ξεκινώντας με αυτές τις βάσεις, καταλαβαίνουμε πως θα πρέπει να οργανώσουν τους κοινωνικούς οργανισμούς. Πραγματική εργατική δύναμη, περισσότερη άμεση διαχείριση, λιγότερη έμμεση αντιπροσώπευση, καμία διαφοροποίηση ημερομίσθιων, κανένα είδος προνομίων. Αυτό καταλαβαίνουμε εμείς όταν μιλάμε για λαϊκή εξουσία.

Αυτά δεν είναι καινούργια. Είναι για αυτά τα ιδανικά που οι εργάτες σε πολλά μέρη του κόσμου έκαναν επαναστάσεις, γιόρτασαν νίκες και υπέκυψαν σε ήττες. Και για πάνω από έναν αιώνα άνθρωποι από την εργατική τάξη, και άλλοι, όχι τέτοιας προέλευσης, πραγματικά έδωσαν όλο τους το είναι προς την

Η πρωταρχική προέλευση και ο λόγος του αγώνα μας δεν έχει σχέση με τη πολιτική του κράτους ή της κυβέρνησης, των κομμάτων ή των οργανώσεων, των ομάδων ή των κινημάτων. Αυτή η προέλευση εντοπίζεται στο πόνο και την επιθυμία για τη μεγάλη ανθρωπότητα, της οποίας εμείς είμαστε μέρος.

Επειδή γνωρίζουμε πως ο άνθρωπος είναι ένα κοινωνικό ζώο, θέλουμε να αναπτύξουμε την ικανότητά του/της και να την θέσουμε στην υπηρεσία της κοινωνίας· επειδή θέλουμε όλες οι αποφάσεις που αφορούν τη κοινωνία να παίρνονται με ένα κοινωνικό τρόπο· επειδή πιστεύουμε πως ο πλούτος δεν μπορεί να είναι ατομικός ή να τον κατέχουν οι λίγοι, αλλά πρέπει να είναι κοινωνικός, για όλους, και γι' αυτό τον λόγο ονομαζόμαστε σοσιαλιστές.

Επειδή εμπιστευόμαστε περισσότερο τη κοινή συμφωνία ανθρώπων παρά την επιβολή, περισσότερο τη γνώση παρά τον καταναγκασμό, περισσότερο την ελευθερία παρά την εξουσία, γι' αυτό είμαστε ελευθεριακοί.

Όμως έχουμε ήδη μάθει πως, μερικές φορές, οι ονομασίες ξεγελούν. Έτσι δεν ασχολούμαστε τόσο με τις ονομασίες στη μάχη των καταπιεσμένων. Ίσως υπάρχουν άνθρωποι που δίνοντας στον εαυτό τους μία παρόμοια ονομασία, δεν ξέρουν πολύ καλά τι θέλουν, και ίσως υπάρχουν και κάποιοι που, με άλλη ονομασία, ή μερικές φορές δίχως να ξέρουν να δώσουν ονομασίες, αναζητούν το ίδιο πράγμα.

Όλους αυτούς που αγωνίζονται για αυτά τα ιδανικά, δίχως κακία, με το δικό τους τρόπο και στα δικά τους μέτρα, τους θεωρούμε συντρόφους.

Buenos Aires, Ιούνης/Ιούλης 1975

***Πρωτότυπο στην Ισπανική:**
<http://www.nodo50.org/auca/textos/definiciones.html>

***Μετάφραση στη Πορτογαλική: Daniel Augusto A. Alves, <http://www.anarkismo.net/article/13369>**

***Μετάφραση από τη Πορτογαλική στην Αγγλική:**
Jonathan P. (ZACF), <http://www.anarkismo.net/article/13386>

***Μετάφραση από την Αγγλική στην Ελληνική, Ιούνης 2009: «Η κατάκτηση του ψωμιού», αφιερωμένο στο Νίκο Μαζιώτη, <http://www.anarkismo.net/article/13389>**

Σημείωση του μεταφραστή: Σύντομη ενημέρωση για τον Gerardo Gatti (βασισμένο σε απόδοση από την Ισπανική): Ο Gerardo Gatti Antuna ήταν ένας εκ των ιδρυτών της Ουρουγουανής CNT. Επίσης ήταν και στις οργανώσεις Resistencia Obrero Estudiantil (ROE: Εργατική φοιτητική αντίσταση), Federaci6n Anarquista Uruguyaya (FAU: Αναρχική Ομοσπονδία Ουρουγουάης), και το Partido por la Victoria del Pueblo (Κόμμα Λαϊκής Νίκης). Το 1973 η οικογένειά του πήγε στην Αργεντινή. Εξαφανίστηκε στις 9 Ιούνη 1976 σε ηλικία 45 ετών όταν απήχθη από στρατιωτικές δυνάμεις της Αργεντινής και της Ουρουγουάης. Πιστεύεται πως πέθανε λόγω των βασανιστηρίων... Σχετικές πληροφορίες, στην Ισπανική:

<http://www.desaparecidos.org/arg/victimas/g/gattig/>

